

సమస్యయకర్త vs విభజనవాది
మార్లిన్ లాథర్ కింగ్ vs డాక్టర్ అంబేద్కర్
(ఒకే సమస్య, ఇద్దరు నాయకులు, రెండు వేరు వేరు ఫలితాలు)

చరిత్ర నేర్చిన రెండు పాఠాలు:

ప్రపంచ చరిత్రలో అణచివేతకు గురైన వర్గాలు చాలా ఉన్నాయి. అందులో ప్రధానంగా మనకు కనిపించేవి రెండు. ఒకటి అమెరికాలోని నల్లజాతీయులు, రెండు భారతదేశంలోని దళితులు. ఈ ఇద్దరినీ ఒకే రకమైన బాధ. తరాల తరబడి అవమానాలు, అంటరానితనం, బానిసత్వం. కానీ, ఈ రెండు వర్గాలకు విముక్తి కల్పించడానికి పుట్టిన ఇద్దరు నాయకులు మాత్రం రెండు వేరు వేరు మార్గాలను ఎంచుకున్నారు.

అమెరికాలో మార్లిన్ లాథర్ కింగ్ జానియర్ పుట్టారు. భారతదేశంలో డాక్టర్ అంబేద్కర్ పుట్టారు. ఇద్దరూ అణగారిన వర్గాల కోసం పోరాడిన వారే. కానీ ఈరోజు, 21వ శతాబ్దంలో నిలబడి ఫలితాలను చూస్తే... అమెరికాలో ఒక నల్లజాతీయుడైన బర్రాక్ ఓబామా, దేశానికి అధ్యక్షుడై శ్వేతసాధంలో అడుగుపెట్టారు. రిజర్వేషన్లు లేకుండా, ప్రత్యేక చట్టాల అండ్ లేకుండా... కేవలం తన ప్రతిభతో ప్రపంచాన్ని పాలించారు. కానీ భారతదేశంలో పరిస్థితి ఏంటి? 75 ఏళ్ల స్వాతంత్ర్యం తర్వాత, రాజ్యాంగం అమలులోకి వచ్చాక, దశాబ్దాలుగా రిజర్వేషన్లు అనుభవిస్తున్నాక కూడా... ఈరోజుకి ఒక దళిత నాయకుడు రిజర్వేషన్లు ఊతకర్త లేకుండా, ప్రత్యేక చట్టాల అవసరం లేకుండా... కేవలం తన స్వశక్తితో, ప్రతిభతో దేశాన్ని శాసించే స్థాయికి ఎందుకు ఎదగలేకపోయారు? ఎక్కడ తేడా జరిగింది? అమెరికాలో మార్లిన్ లాథర్ కింగ్ సాధించిన విజయం, ఇండియాలో డాక్టర్ అంబేద్కర్ ఎందుకు సాధించలేకపోయారు? మార్లిన్ లాథర్ కింగ్ ఎందుకు 'హిరో' అయ్యారు? అంబేద్కర్ విధానాలు రాజకీయ నాయకత్వాన్ని తయారుచేయడంలో ఎందుకు 'జీరో' ఫలితాలను ఇచ్చాయి? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం వెతకాలంటే... మనం భావోద్వేగాలను పక్కన పెట్టి, కఠోర వాస్తవాలను మాట్లాడుకోవాలి.

'కల' (Dream) Vs 'రిజర్వేషన్' (Reservation):

మార్లిన్ లాథర్ కింగ్ కు, డాక్టర్ అంబేద్కర్ కు మధ్య ఉన్న ప్రధానమైన తేడా వారి ఆలోచనా విధానం:

మార్లిన్ లాథర్ కింగ్ సిద్ధాంతం:

ఆయన ఎప్పుడూ తన జాతి ప్రజలకు మీరు బలహీనులు, మీకు ప్రత్యేక సహాయం కావాలి అని చెప్పలేదు. ఆయన ప్రసిద్ధ ఉపన్యాసం 'I Have a Dream' (నాకొక కల ఉంది) లో ఏమన్నారో తెలుసా?

'నా నలుగురు పిల్లలు ఒకరోజు, వారి చర్మం రంగును బట్టి కాకుండా, వారి వ్యక్తిత్వ బలాన్ని బట్టి గుర్తింపు పొందే దేశంలో ఒకకాలి.'
ఆయన కోరుకున్నది సమానత్వం, ప్రత్యేక రాయితీలు కాదు. నల్లవాడికి, తెల్లవాడికి ఒకే బస్సు, ఒకే స్కూల్, ఒకే చట్టం ఉండాలి అని పోరాడారు. నల్లవాడికి వేరే సిట్లు ఇవ్వండి అని ఆయన ఎప్పుడూ అడగలేదు. ఆయన తన జాతి ప్రజల్లో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నింపారు. మనం ఎవరికీ తక్కువ కాదు, మనం పోటీ పడి గెలుద్దాం అని చెప్పారు.

అంబేద్కర్ సిద్ధాంతం:

కానీ భారతదేశంలో డాక్టర్ అంబేద్కర్ ఎంచుకున్న మార్గం పూర్తిగా దీనికి విరుద్ధం. ఆయన దళితులకు ఆత్మవిశ్వాసం కంటే ఆత్మన్యూనతను పెంచే మార్గాన్ని ఎంచుకున్నారు. అదే 'రిజర్వేషన్లు'. మేము వెనుకబడిన వాళ్ళం, మేము పోటీ పడలేము, మాకు ప్రత్యేక సిట్లు కావాలి, మాకు మార్కులు తగ్గించాలి అనే మనస్తత్వాన్ని ఆయన రాజ్యాంగం ద్వారా చట్టబద్ధం చేశారు.

దీనివల్ల ఏం జరిగింది?

అమెరికాలో నల్లజాతీయుడు నేను ఎవరికైనా పోటీ ఇవ్వగలను అని తలెత్తుకు తిరుగుతుంటే... ఇండియాలో మాత్రం నేను రిజర్వేషన్ క్యాండిడేట్ ని అని చెప్పుకోవడానికి అలవాటు పడిపోయారు. మార్బిన్ లాథర్ కింగ్ తన ప్రజలను పోటీకి సిద్ధం చేస్తే, డాక్టర్ అంబేద్కర్ తన ప్రజలను 'రాయితీ'కు అలవాటు చేశారు. అక్కడే మొదటి ఓటమి మొదలైంది.

కలుపుకుపోవడమా? గీత గీసి విడదీయడమా?

సమాజంలో ఉన్న అసమానతలను తొలగించడానికి రెండు మార్గాలు ఉంటాయి.

ఇంటిగ్రేషన్ → అందరినీ కలపడం.

సెగ్రిగేషన్ → విడదీయడం.

మార్బిన్ లాథర్ కింగ్ ఇంటిగ్రేషన్ (అందరినీ కలపడం) మార్గాన్ని ఎంచుకున్నారు. ఆయన కల ఏంటంటే - అలబామాలో చిన్న నల్లజాతి పిల్లలు, చిన్న తెల్లజాతి పిల్లలు చేతులు పట్టుకుని అన్నదమ్ముల్లా నడవాలి. ఆయన శ్వేతజాతీయులను ద్వేషించలేదు. జాత్యహంకారాన్ని మాత్రమే ద్వేషించారు. అందుకే చాలామంది తెల్లవారు కూడా మార్బిన్ లాథర్ కింగ్ వెంట నడిచారు. ఆయన పోరాటం మనుషుల మధ్య ఉన్న గోడలను పగలగొట్టడానికి.

కానీ డాక్టర్ అంబేద్కర్ చేసింది ఏంటి?

ఆయన గోడలను పగలగొట్టలేదు, రాజ్యాంగం ద్వారా ఆ గోడలను మరింత గట్టిగా కట్టారు. దళితులను 'SC/ST' అని ఒక లిస్ట్ లో పెట్టి, వారికి శాశ్వతంగా ఒక లేబుల్ అంటించారు. నువ్వు దళితుడివి, నువ్వు వేరు. నీ సీటు వేరు, నీ నియోజకవర్గం వేరు అని చెప్పడం ద్వారా... సమాజంలో వారిని ఎప్పటికీ కలవనీయకుండా చేశారు. ఎప్పుడైతే మీరు ఒక వర్గానికి 'ప్రత్యేక రిజర్వేషన్' ఇస్తారో, అప్పుడు అవతలి వర్గంలో అసూయ, ద్వేషం పుట్టడం సహజం. అమెరికాలో ఇప్పుడు నల్లవారిని చూసి తెల్లవారు అసూయపడరు, ఎందుకంటే వారు సమానంగా పోటీ పడి గెలుస్తున్నారు కాబట్టి. కానీ ఇండియాలో? తక్కువ మార్కులు వచ్చిన వాడికి జాబ్ వచ్చి, ఎక్కువ మార్కులు వచ్చిన వాడికి రాకపోతే... కుల ద్వేషం పెరుగుతుందా? తగ్గుతుందా?

డాక్టర్ అంబేద్కర్ తెచ్చిన ఈ విధానం వల్ల... కులం పోలేదు సరికదా, అది 'రిజర్వేషన్' రూపంలో ఇంకా బలపడింది.

1. ప్రతిభ vs రిజర్వేషన్..?

మార్బిన్ లాథర్ కింగ్ విధానం గెలిచింది అనడానికి, డాక్టర్ అంబేద్కర్ విధానం ఓడిపోయింది అనడానికి అతిపెద్ద సాక్ష్యం - బరాక్ ఒబామా. ఒబామా అమెరికా పైసిడెంట్ అవ్వడానికి ఏమైనా నల్లజాతి కోటా ఉందా? లేదు. అమెరికా రాజ్యాంగంలో నల్లవారికి 15% సీట్లు రిజర్వ్ చేయాలి అని ఉందా? లేదు. మరి ఒబామా ఎలా గెలిచారు? కేవలం తన ప్రతిభతో. ఆయన తెల్లవారితో పోటీ పడ్డారు. వారిని తన వాళ్ళాతుర్యంతో, మేధాస్సుతో మెప్పించారు. తెల్లవారు కూడా ఈ వ్యక్తి దేశాన్ని పాలించగలడు అని నమ్మి ఓట్లు వేశారు. ఇదీ మార్బిన్ లాథర్ కింగ్ సాధించిన విజయం. ఆయన నల్లవారిని 'రాయితీల కోసం వెంట్రాడే వాళ్ళగా' కాకుండా 'పాలకులుగా' తయారు చేశారు.

ఇప్పుడు ఇండియా వైపు చూద్దాం...

డాక్టర్ అంబేద్కర్ మనకు రాజ్యాంగం ఇచ్చారు. రిజర్వేషన్లు ఇచ్చారు. SC/ST అట్రాసిటీ చట్టాలు ఇచ్చారు. మరి 75 ఏళ్లలో ఒక్క దళితుడు, జనరల్ సీటులో పోటీ చేసి, అందరి మన్ననలు పొంది ప్రధానమంత్రి కాగలిగారా? పోనీ, రిజర్వేషన్ వల్ల ఎంపీలు అయిన వారు... పార్లమెంట్ లో దళితుల కోసం గట్టిగా మాట్లాడగలరా? లేదు. ఎందుకంటే వారు పార్టీల దయాదాక్షిణ్యాల మీద గెలిచిన వారు. అంబేద్కర్ విధానం వల్ల... దళితులు కేవలం వార్డు మెంబర్లుగా, క్లర్కులుగా, రిజర్వ్ ఎంపీలుగా మిగిలిపోయారు తప్ప, దేశాన్ని శాసించే నాయకులుగా ఎదగలేకపోయారు. దీన్ని బట్టి అర్థమయ్యేది ఏంటి? రిజర్వేషన్ అనేది ఒక ఊతకర్ర. ఊతకర్ర పట్టుకున్న వాడు నడవగలడేమో కానీ, పరుగు పందెంలో పరిగెత్తలేడు. ఒలింపిక్స్ లో గోల్డ్ మెడల్ కొట్టలేడు. డాక్టర్ అంబేద్కర్ దళితులకు ఊతకర్ర ఇచ్చారు. మార్బిన్ లాథర్ కింగ్ దళితులకు (నల్లవారికి) రెక్కలు ఇచ్చారు. అందుకే వారు ఎగురుతున్నారు, మనం ఇంకా కుంటున్నాం.

2. మెరిట్ ను చంపేసిన విధానం:

ఒక జాతి ఎప్పుడు బలపడుతుంది? కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు, పోటీ ఉన్నప్పుడు. అమెరికాలో నల్లజాతీయులు క్రీడల్లో, సంగీతంలో, పైన్స్ లో, పారిటీక్స్ లో అగ్రస్థానంలో ఉన్నారు. మైఖేల్ జార్డన్, మైఖేల్ జాక్సన్, టైగర్ వుడ్స్, ఓబామా... వీరంతా ప్రపంచ వికాస్. వీరందరూ లిబరల్స్ మీద పైకి రాలేదు. కనీ మీద, పట్టుదల మీద పైకి వచ్చారు.

డాక్టర్ అంచేడ్మర్ ఇండియాలో చేసిన అతిపెద్ద తప్పు... మెరిట్ ను చంపేయడం. లిబరల్స్ పెట్టడం వల్ల... దళిత యువతలో కష్టపడాలి, పోటీ పడాలి అనే కనీ చచ్చిపోయింది. నాకు 40 మార్కులు వస్తే చాలు, ఉద్యోగం వస్తుంది అనే మైండ్ సెట్ ఉన్నప్పుడు... వాడు 100 మార్కుల కోసం ఎందుకు కష్టపడతాడు? ఈ సోమరితనం, ఈ నిర్లక్ష్యం జాతీయ నిర్వీర్యం చేశాయి. అదే సమయంలో, జనరల్ కేటగిరీ (OC) వాళ్ళు... మాకు ఒక్క మార్కు తగ్గినా సీటు పోతుంది అనే భయంతో, కనీ చదవడం మొదలుపెట్టారు. ఫలితంగా వారు ఇంకా తెలివైన వారిగా, ఇంకా సమర్థులుగా తయారయ్యారు. అంటే, అంచేడ్మర్ విధానం పరోక్షంగా ఎవరికి మేలు చేసింది? ఎవరైతే లిబరల్స్ లేకుండా కష్టపడ్డాలో వారికే మేలు చేసింది. లిబరల్స్ తీసుకున్న వారు అక్కడే ఉండిపోయారు. ఇది సామాజిక న్యాయం కాదు, ఇది సామాజిక ఆత్మహత్య.

3. నాయకుల? లేక పార్టీల చేతిలో కీలుబొమ్మల?

మార్క్స్ లూథర్ కింగ్ సాధించిన అతిపెద్ద విజయం ఏంటంటే... ఆయన నల్లజాతీయులను స్వతంత్ర నాయకులుగా తయారు చేశారు. అమెరికాలో ఎన్నికలు జరిగితే... ఒక నల్లజాతి నాయకుడు డెమోక్రటిక్ పార్టీ నుండో, రిపబ్లిక్ పార్టీ నుండో పోటీ చేస్తాడు. అక్కడ బ్లాక్ సీటు అని ఏమీ ఉండదు. అతను అందరి ఓట్లు అడుగుతాడు. తెల్లవారు, నల్లవారు, స్పానిష్ వారు అందరూ అతనికి ఓటు వేస్తారు. అందుకే బరక్ ఓబామా లేదా కమలా హిరెన్ వంటి నాయకులు... కేవలం నల్లవారికి మాత్రమే కాదు, దేశం మొత్తానికి నాయకులుగా ఎదిగారు.

కానీ ఇండియాలో డాక్టర్ అంచేడ్మర్ సృష్టించిన రాజకీయ లిబరల్స్ వ్యవస్థ ఏం చేసింది? ఇది దళితులను నాయకులుగా ఎదగకుండా శాశ్వతంగా అడ్డుకుంది. ఎలాగో చూడండి:

1. లిబరల్స్ నియోజకవర్గంలో కేవలం దళితులే పోటీ చేయాలి.
2. కానీ టికెట్ ఇచ్చేది ఎవరు? పార్టీ హైకమాండ్ (అగ్రవర్ణాలు).
3. పార్టీలు ఎవరికి టికెట్ ఇస్తాయి? ఎవరైతే గట్టిగా ప్రశ్నిస్తారో, ఎవరైతే అంచేడ్మర్ లాగా పోరాడతారో వారికి ఇవ్వరు. ఎవరైతే పార్టీ చెప్పినట్లు వింటారో, ఎవరైతే నోరు మెదపరో... వారికే టికెట్ ఇస్తారు.

ఫలితంగా, చట్టసభల్లోకి వెళ్తున్న దళిత ఎమ్మెల్యేలు, ఎంపీలు... దళిత ప్రజల గొంతుకలు కాదు. వారు పార్టీల ఏజెంట్లు. అంచేడ్మర్ విధానం వల్ల... మనకు 'పులి'లాంటి నాయకులు రాలేదు, పార్టీల కాళ్ళ దగ్గర పడి ఉండే 'పిల్లి'లాంటి నాయకులు వచ్చారు. దీన్నే కాన్సిరామ్ గారు 'చంచా యుగం' అని పిలిచారు. అంచేడ్మర్ ఈ వ్యవస్థను ఒప్పుకోవడం వల్లే ఈ దుస్థితి వచ్చింది.

“తమ స్వంత ప్రజల ఓట్లతో కాకుండా, ఇతరుల ఓట్లతో గెలిచే నాయకుల వర్గం తయారైంది. అలా వారు అగ్రవర్ణ పార్టీలకు 'చంచాలు' (కీలుబొమ్మలు) గా మారిపోయారు.”

The Chamcha Age: Saheb Kanshi Ram (24th September 1982)

నల్లవారైన ఓబామాకు ఏ కోటా లేదు కాబట్టి ఆయన ఎవరికి 'చంచా'గా ఉండాలి అవసరం రాలేదు. తన సొంత ప్రతిభతో, అందరినీ మెప్పించి 'పాలకుడు' అయ్యారు. కానీ భారతదేశంలో లిబరల్స్ వ్యవస్థ వల్ల దళిత నాయకులు కేవలం తమ సీటును కాపాడుకోవడానికి పార్టీలకు విధేయులుగా (చంచాలుగా) ఉండిపోతున్నారు.

4. ఓటు హక్కు Vs సీటు రాయితీ:

మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ అమెరికా ప్రభుత్వాన్ని ఏమడిగారు.? మాకు పార్లమెంట్ లో సగం సీట్లు ఇవ్వండి అని అడగలేదు. ఆయన అడిగింది ఒక్కటే - ‘మాకు ఓటు హక్కు ఇవ్వండి, మా ఓటుతో మేము రాజును నిర్ణయిస్తాం’ అని ఆయన నవ్వారు. ఆ ఆత్మవిశ్వాసం ఈరోజు ఫలితాన్ని ఇస్తోంది.

“మాకు ఓటు హక్కు ఇవ్వండి, ఇక మా ప్రాథమిక హక్కుల కోసం మేము ఫెడరల్ ప్రభుత్వం చుట్టూ తిరగాల్సిన అవసరం ఉండదు... మాకు ఓటు హక్కు ఇవ్వండి, మేము శాసనసభలను సన్నివన కలిగిన వ్యక్తులతో నింపుతాము.”

Give Us the Ballot: Address at the Prayer Pilgrimage for Freedom, May 17, 1957, Washington, D.C.

కానీ అంచేడ్మర్ ఏం అడిగారు.?

బ్రిటిష్ వారి దగ్గర, గాంధీ దగ్గర... మాకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలు కావాలి, మాకు రిజర్వ్ సీట్లు కావాలి అని పోరాడారు. దీని అర్థం ఏంటి.? మేము మా సొంత కాళ్ళ మీద గెలవలేము, మాకు మీ దయ కావాలి అని ఒప్పుకోవడమే కదా.? ఎప్పుడైతే మీరు రిజర్వేషన్ అనే రక్షణ కవచం కోరుకున్నారో, అప్పుడే మీరు యుద్ధంలో ఓడిపోయారు. అమెరికాలో నల్లవారు... మాకు రక్షణ వద్దు, అధికారం కావాలి అని పోరాడారు. ఇండియాలో అంచేడ్మర్ విధానం వల్ల... మాకు అధికారం వద్దు, రిజర్వేషన్ అనే రాయితీలు కావాలి అనే స్థాయికి దళిత నాయకత్వం పరిమితమైపోయింది.

5. సమాజంలో ప్రేమ vs ద్వేషం

ఒక నాయకుడి గొప్పతనం అతను సమాజంలో ఎంత శాంతిని నెలకొల్పాడు అనే దాని మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ నిరసన - ‘ప్రేమ.’ ఆయన తెల్లవారిని శత్రువులుగా చూడలేదు. ‘పాపాన్ని ద్వేషించు, పాపిని ప్రేమించు’ అని చెప్పారు. అందుకే ఆయన చనిపోయినప్పుడు తెల్లవారు కూడా ఏడ్చారు. ఈరోజు అమెరికాలో జాత్యహంకారం చాలా వరకు తగ్గింది అంటే కారణం ఆయనే.

కానీ డాక్టర్ అంచేడ్మర్ విధానం వల్ల ఇండియాలో ఏం జరిగింది.?

ద్వేషం పెరిగింది. రిజర్వేషన్ల వల్ల ఒక పక్క అగ్రవర్ణాల్లో అసహనం పెరిగింది. మరోపక్క దళితుల్లో ‘మా హక్కు’ అనే మొండితనం పెరిగింది. అంచేడ్మర్ రొసిన కొన్ని పుస్తకాలు, చేసిన వ్యాఖ్యలు హిందూ సమాజంలో చీలికలు తెచ్చాయి తప్ప, కలివే ప్రయత్నం చేయలేదు. మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ కలుపుగోలుతనంతో గెలిచారు. అంచేడ్మర్ ‘విలక్షణత’తో ఓడిపోయారు. సమాజాన్ని ముక్కలు చేసి, అందులో ఒక ముక్కకు నాయకుడిగా ఉండటం గొప్ప కాదు. సమాజాన్ని ముక్కలు కాకుండా కాపాడటం గొప్ప నాయకత్వం. ఆ విషయంలో మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ వంద శాతం సక్సెస్ అయ్యారు. అంచేడ్మర్ విఫలమయ్యారు.

6. మత విక్రత Vs మత మార్పిడి:

మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ - మతాన్ని వదిలి పారిపోలేదు, సరిచేశాడు. ఆ కాలంలో అమెరికాలో చాలామంది తెల్లవాళ్ళు, నల్లవాళ్ళు బొరిసలుగా ఉండటమే దేవుని చిత్తం అని బైబిల్ వాఖ్యలను చూపించి చెప్పేవారు.

“కనాను శపించబడినవాడై తన సహోదరులకు దాసానుదాసుడగును... షేము దేవుడైన యెహోవా స్తుతింపబడును గాక, కనాను అతనికి దాసుడగును.”

ఆదికాండము 9: 25-27

“దాసులారా, భయముతోను వణకుతోను... మీ యజమానులకు లోబడియుండుడి.”

ఎఫెసీయులకు 6:5

మరి మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ ఏం చేశారు.? ఈ మతం బాగాలేదు, ఇందులో వివక్ష ఉంది, కాబట్టి నేను క్రిస్టియనిటీని వదిలేసి వేరే మతంలోకి పోతాను అని ఆయన పారిపోలేదు. ఆయన ఏమన్నారంటే... ‘దేవుని దృష్టిలో అందరూ సమానం’ అనే సత్యాన్ని

చాటారు.మేము కూడా అదే జీసస్ ను నమ్ముతున్నాం. దేవుని దృష్టిలో అందరూ సమానమే. మీరు మమ్మల్ని ద్వేషిస్తే, అది జీసస్ ను ద్వేషించినట్లే అని తెల్లవారికి అర్థమయ్యేలా చెప్పారు.

“యాదుడని లేదు, గ్రీసుదేశపుడని లేదు, దొనుడని లేదు, స్వతంత్రుడని లేదు... అందరును క్రీస్తుయేసునందు ఏకముగా ఉన్నారు.”

గలతీయులకు 3:28

ఆయన చర్చిని ఒక విప్లవ కేంద్రం గా మార్చారు. దీనివల్ల ఏం జరిగింది.? తెల్లవాళ్ళు సిగ్గుపడ్డారు. మనం ఒకే దేవుని బిడ్డలం అనే భావనతో... తెల్లవారు కూడా నల్లవారితో కలిసి చర్చిల్లో ప్రార్థనలు చేశారు. మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ మతాన్ని ఒక ‘ఫెవికార్’ లా మారి రెండు జాతులను అతికించారు.

కానీ ఇండియాలో అంచేడ్మర్ చేసింది ఏంటి.?

హిందూ మతంలో కుల వివక్ష ఉంది. నిజమే. దొన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. కానీ దొనికి పరిష్కారం ఏంటి.? మనుషుల ఆలోచనలో, మతంలో ఉన్న లోపాలను సరిచేయడమా.? లేక మతాన్ని వదిలి పారిపోవడమా.? డాక్టర్ అంచేడ్మర్ గారు విమర్శించిన మనుస్మృతి వంటి వాటికి ఇన్నంగా, హిందూ మతానికి అసలైన పునాదులైన వేదాలు మరియు ఉపనిషత్తులలో ఉన్న ‘అద్వైత’ మరియు ‘సామాజిక సమానత్వ’ భావనలను ఎందుకు చూడలేకపోయారు:

ఋగ్వేదంలో మనుషులందరూ కలిసి నడవాలని, కలిసి ఆలోచించాలని, మానవాళి అంతా ఒక్కటే అని చెప్పబడింది.

‘సంగళ్ళద్వం సంవదద్వం సం వో మనాంసి జానతామ్’

మీరందరూ కలిసి నడవండి, ఏకతాటపై మాట్లాడండి, మీ మనస్సులు ఒకే ఆలోచనతో కలిసి ఉండనీయండి.

ఋగ్వేదము, 10వ మండలం, 191వ సూక్తం

‘అశ్వేష్టాసో అకనిష్టాస వితే సం భూతరో వాప్యధుః సాభగాయ’

మనుషులలో పెద్ద, చిన్న (హెచ్చుతగ్గులు) అనేవి లేవు. అందరూ సమానమైన సోదరులే.

ఋగ్వేదము, 5వ మండలం, 60వ సూక్తం, 5వ మంత్రం

‘యద్దు సర్వోణి భూతాన్యోత్తన్న్యేవానుపశ్యతి, సర్వభూతేషు చాత్మనం తతో న విజగుప్యతే’

ఈ సృష్టిలోని ప్రతి అణువులోనూ, ప్రతి మనిషిలోనూ దేవుడు ఉన్నాడని, అందుకే ఎవరినీ ద్వేషించకూడదని ఉపనిషత్తు చెబుతోంది.

ఈశావాస్యోపనిషత్తు (శుక్ల యజుర్వేదం) 40వ అధ్యాయం ౧వ మంత్రం

‘సమానీ ప్రపా సహ వోన్మభాగః సమానో యోక్తే సహ వో యునన్జీ’

మానవులందరికీ తిండి, నీరు మరియు సామాజిక హక్కులు సమానంగా ఉండాలి.

అథర్వణ వేదము, 3వ కాండము, 30వ సూక్తం, ౧వ మంత్రం

మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ ఛైబర్ లోని మూల సత్వాన్ని పట్టుకుని సమాజాన్ని ఎలా కలిపారో, డాక్టర్ అంచేడ్మర్ కూడా హిందూ ధర్మంలోని ఈ ‘అద్వైత’ (అందరూ ఒక్కటే) భావనను లేదా ఈ వేద మంత్రాలను ప్రాతిపదికగా తీసుకుని ఉంటే, హిందూ ధర్మం లోపలే ఒక గొప్ప సామాజిక విప్లవం వచ్చేది. కానీ ఆయన ఈ సమానత్వ వాక్యాలను కాకుండా, కేవలం స్మృతులలోని వివక్షా పూరిత వాక్యాలనే మతం మొత్తానికి ఆపాదిస్తూ దూరం జరగడం వల్ల, ఒక గొప్ప సమైక్యత అవకాశం చేజారిపోయింది.

డాక్టర్ అంచేడ్డర్ సనాతన ధర్మంలో ఉన్న సమానత్వాన్ని పక్కనపెట్టి సమాజాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయడం ద్వారా తన విజయాన్ని వెతుకున్నాడు. నారాయణ గురు వంటి వారు ‘**ఓక్కటే కులం, ఓక్కటే మతం, ఓక్కటే దేవుడు**’ అని హిందూ ధర్మం లోపలే ఉండి దళితులకు ఆత్మగౌరవాన్ని ఇచ్చారు. డాక్టర్ అంచేడ్డర్ ఈ ‘అంతర్గత సంస్కరణ’ కంటే ‘బహిష్కరణ’కే ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. అందుకే పలాయనవాదాన్ని ఎంచుకున్నారు. ఆయన హిందూ మతాన్ని తీవ్రంగా దూషించారు. రాముడిని, కృష్ణుడిని పూజించవద్దని శపథాలు (22 ప్రమాణాలు) చేయించారు. చివరికి బౌద్ధంలోకి మారారు. దీనివల్ల సమాజంలో ఏం జరిగింది?

- 1) **శాశ్వత శత్రుత్వం:** ఎప్పుడైతే మీరు మెజారిటీ ప్రజలు (హిందువులు) ఆరాధించే దేవుళ్లను తిడతారో, అప్పుడు వారు మిమ్మల్ని ఎప్పటికీ తమలో కలుపుకోరు. అంచేడ్డర్ 22 ప్రమాణాల ద్వారా హిందూ దేవుళ్లను తిరస్కరించడం వల్ల, సామాన్య హిందువుకు మరియు దళితుడికి మధ్య ఉన్న ‘భక్తి’ అనే వారధి తెగిపోయింది. దీనివల్ల సామాజిక ఐక్యత దెబ్బతిని, కేవలం రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం కులాల మధ్య శత్రుత్వం పెరిగింది.
- 2) **సాంస్కృతిక దూరం:** దళితులు తమ మూలాల నుండి, తమ సంస్కృతి నుండి తెగిపోయారు. మతం మారడం వల్ల దళితులు హిందూ సమాజం నుండి వేరుపడటమే కాకుండా, వారి పూర్వీకుల నుండి వస్తున్న ఆచారాలను కూడా కోల్పోయారు. ఇది వారిని సొంత గడ్డపైనే పరాయివారిని చేసింది.
- 3) **వికాశితనం:** అగ్రవర్ణాల వారు... చిన్న మన దేవుళ్లను నమ్మారు, మన పద్ధతులను గౌరవించారు అని దళితులను ఇంకా దూరంగా పెట్టారు.

ఇంట్లో గొడవ జరిగితే... కూర్చుని పరిష్కరించుకోవాలి లేదా కొట్లాడి హక్కు సాధించుకోవాలి. అంతేకానీ, నేను ఇల్లు వదిలి పారిపోతాను, పక్కింట్లో చేరతాను అనడం పరికీతనం కాదా? ఇంట్లో దూరిన ఎలుకలను బయటికి తరిమేయాలి కాని ఇంటికి నిప్పుపెదతామా? నారాయణ గురు, స్వామి వివేకానంద వంటి వారు హిందూ మతంలో ఉంటూనే సంస్కరణలు తెచ్చారు. కానీ డాక్టర్ అంచేడ్డర్ మతం మారడం ద్వారా... దళితులకు, అగ్రవర్ణాలకు మధ్య ఎప్పటికీ కూలిపోని ఒక ‘పెద్ద గొడ’ను కట్టారు. మార్టన్ లూథర్ కింగ్ జేసిన అడ్డం పెట్టుకుని తెల్లవారిని దొరికి తెచ్చి, డాక్టర్ అంచేడ్డర్ హిందూ దేవుళ్లను వదిలేయడం ద్వారా హిందువులను శత్రువులుగా మార్చుకున్నారు. అందుకే అమెరికాలో ‘సమగ్రత’ సాధ్యమైంది, ఇండియాలో ‘విభజన’ మిగిలింది.

7. బానిసత్వమా? అంటరానితనమా? ఏది భయంకరం?

(అమెరికా ‘నల్ల బానిస’ Vs ఇండియా ‘అంటరాని దళితుడు’)

చరిత్రలో రెండు పెద్ద మచ్చలు ఉన్నాయి. ఒకటి అమెరికాలో బానిసత్వం, రెండు ఇండియాలో అంటరానితనం. ఈ రెండూ ఒకటే అని చాలామంది అనుకుంటారు. కానీ వీటి మధ్య నరకానికి, నరకయాతనకు ఉన్నంత తేడా ఉంది.

1) మనిషా? వస్తువా?

అక్కడ నల్లజాతీయుడు మనిషి కాదు, ఒక వస్తువు. వారిని సంతలో పశువుల్లా అమ్మేవారు. ఒక యజమాని తన బానిసను కొనుక్కోవచ్చు, అమ్ముకోవచ్చు, లేదా చంపుకోవచ్చు. బానిసకు తన భార్యపై, పిల్లలపై ఎటువంటి హక్కు ఉండేది కాదు. యజమాని ఇష్టం వస్తే భర్తను ఒక ఊరికి, భార్యను ఇంకో ఊరికి, పిల్లల్ని ఇంకో రాష్ట్రానికి అమ్మేసేవాడు. కుటుంబాలు శాశ్వతంగా విడిపోయేవి.

ఇక్కడ దళితుడు మనిషి, కానీ ముట్టుకోకూడని మనిషి. దళితులను ఇక్కడ ఎవరూ సంతలో అమ్మలేదు. వారి పిల్లలను లొక్కలేదు. దళితులకు కుటుంబం ఉంది, పెళ్లిళ్లు ఉన్నాయి, పిల్లలను పెంచుకునే హక్కు ఉంది. ఇక్కడ సమస్య స్వేచ్ఛ కాదు, గౌరవం.

2) శిక్షల తీవ్రత:

పని సరిగ్గా చేయకపోతే నల్లవారిని చెట్లకు కట్టేసి, చర్మం ఊడిపోయేలా కొరడాలతో కొట్టేవారు. ఇనుప రొడ్లు కాల్చి వాతలు పెట్టేవారు. మెడలో బరువులు, కాళ్ళకు సంకెళ్ళు వేసి పని చేయించేవారు. ఇది శారీరక హింస.

ఇక్కడ దళితులకు ఇలాంటి సంకెళ్ళు లేవు. ఇక్కడ ఉన్నవి కనిపించని సంకెళ్ళు. వారిని ఊరి బయట ఉంచారు. గుడిలోకి రానివ్వలేదు. బావిలో నీళ్ళు తాగనివ్వలేదు. ఇది సామాజిక హింస. విదేశాలలో నల్లవారి పై ఉన్నంత భయంకరమైన శారీరక హింస ఇండియాలో దళితులపై జరగలేదు అనేది కఠోర వాస్తవం.

3) మూలాలు:

ఆఫ్రికా నుండి అమెరిక, యూరోప్ దేశాలకు తెచ్చిన బానిసలకు... వారి భాష తెలియదు, వారి మతం తెలియదు, వారి అసలు పేర్లు కూడా తెలియదు. యజమాని పెట్టిన పేరే వారి పేరు. వారి గతం మొత్తం తుడిచిపెట్టుకుపోయింది.

ఇండియాలో దళితులు ఈ మట్టి బడ్డలే. వారి భాష అదే (తెలుగు, తమిళం etc.), వారి దేవుళ్లు హిందూ దేవుళ్లే (రాముడు, కృష్ణుడు, గ్రామ దేవతలు). వారు సంస్కృతిలో భాగమే.

4) అసలైన టిప్స్: ఎవరు త్వరగా కోలుకున్నారు?

ఇక్కడే అసలు లాజిక్ ఉంది. అమెరికా, యూరోప్ దేశాలలో నల్లవారు అత్యంత దారుణమైన హింస అనుభవించారు. వారి పేర్లు పోయాయి, కుటుంబాలు విడిపోయాయి, ఒళ్లు హానమైంది. కానీ... వారు త్వరగా కోలుకున్నారు. ఎందుకు? ఎందుకంటే వారికి తెలుసు... మమ్మల్ని బానిసలుగా చేసింది చట్టం మరియు తెల్లవాడి అహంకారం. కాబట్టి మేము చట్టాన్ని మార్చి, మా సత్తా ఏంటో చూపిస్తాం అని కనిపించుకున్నారు. వారికి రిజర్వేషన్లు లేవు, కానీ 'రివెంజ్' అనే కని ఉంది.

కానీ ఇండియాలో? దళితులకు కుటుంబం ఉంది, సంస్కృతి ఉంది, శారీరక హింస అమెరికా అంత లేదు. అయినా మనం ఎందుకు వెనుకబడ్డాం? ఎందుకంటే అంచెద్మర్ వాదం మనకు ఏం చెప్పింది? మనల్ని దేవుడే తక్కువగా చూశాడు, మన మతమే మనల్ని మోసం చేసింది అని చెప్పి... మనలో ఆత్మనశ్చనత నింపింది.

అమెరికా నల్లవాడు... నేను ప్లాంగ్ అనుకున్నాడు.

ఇండియా దళితుడు... నేను బలహీనుణ్ణి, నాకు రక్షణ కావాలి అనుకున్నాడు.

అమెరికాలో జరిగింది శారీరక బానిసత్వం - సంకెళ్ళు తెంచుకుని వాళ్ళు రొరొజలు అయ్యారు. ఇండియాలో అంచెద్మర్ మనకు గుర్తు చేసింది మానసిక బానిసత్వం - రిజర్వేషన్ అనే సంకెళ్ళు వేసుకుని మనం ఇంకా బానిసలుగానే ఉన్నాం. నల్లవాడికి సంకెళ్ళు వేసింది తెల్లవాడు. దళితుడికి (రిజర్వేషన్ అనే) సంకెళ్ళు వేసింది మనమే.

8. సమన్వయకర్త Vs విభజనవాది:

చివరిగా, ఈ ఇద్దరు నాయకుల జీవితాలను ఒక్కసారి తూకం వేస్తే... ఫలితాలు మన కళ్ళ ముందే ఉన్నాయి.

మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ (సమన్వయకర్త):

- 1) లక్ష్యం: నల్లవారిని, తెల్లవారిని కలపడం.
- 2) సాధనం: ఆత్మవిశ్వాసం, మెలిట్, పోటీతత్వం.
- 3) ఫలితం: బరొక్ ఒబామా (ప్రెసిడెంట్), కమలా హారిస్ (వైస్ ప్రెసిడెంట్), మైఖేల్ జోర్డాన్, ఒప్రా విన్ఫ్రే వంటి ప్రపంచ విశేషాలు.
- 4) స్టేటస్: అమెరికా జాతిపిత స్థాయి గౌరవం. అందరికీ ఆమోదయోగ్యమైన నాయకుడు.

డాక్టర్ అంచేడ్వర్ (విభజనవాది):

- 1) లక్ష్యం: దళితులకు రక్షణ కానీ అది విభజనకు దారి తీసింది.
- 2) సాధనం: రిజర్వేషన్లు, రోజ్యంగ రక్షణలు, సహాయాలు.
- 3) ఫలితం: 75 ఏళ్లయినా దళిత ప్రధాని లేరు. కుల గొడవలు ఆగలేదు. దళితులు ఇంకా పేదరికంలోనే మగ్గుతున్నారు. కేవలం కొంతమంది రిజర్వేషన్ ఎలైట్ మాత్రమే బాగుపడ్డారు.
- 4) స్టేటస్: ఒక వర్గానికి మాత్రమే నేపుడు. మిగతా వారికి విమర్శకుడు.

మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ (సమన్వయకర్త): సమాజాన్ని కలిపిన వ్యక్తి.

డాక్టర్ అంచేడ్వర్ (విభజనవాది): సమాజాన్ని విడదీసిన వ్యక్తి.

మనం ఎటు వెళ్ళాలి?

ఇప్పటికైనా దళిత యువత ఆలోచించుకోవాలి. మనకు కావాల్సింది అంచేడ్వర్ మోడల్ (రిజర్వేషన్లు, సహాయాలు, దయాదోక్షిణ్యాలు) కాదు. మనకు కావాల్సింది మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ మోడల్ (పోటీ, మెలిట్, అధికారం). ఊతకర్తలు పారేయండి. పరుగు పందెంలో పాల్గొనండి. నేను దళితుడిని, నాకు జాబ్ ఇవ్వండి అని అడగడం మానేసి... నేను సమర్థుడిని, దమ్ముంటే నాతో పోటీ పడి గెలుపు అని సవాలు విసిరే రోజు రావాలి.

Hamara Prasad

+91 91777 77148

hamaraprasad1@gmail.com

